

OUDERVERSTOTING – OUDERVERVREEMDING OORZAKEN – GEVOLGEN

(ZIE OOK INFORMATIE BLAD NR. 5 GEVOLGEN UITHUISPLAATSING)

Deelonderwerpen in dit overzicht en van deze presentatie:

- 1 **Wat is vervreemding?**
- 2 **Oorzaken van vervreemding**
- 3 **Invloeden tijdens vervreemding**
- 4 **Gevolgen bij het kind**
- 5 **Gevolgen voor de ouders**
- 6 **Wie doet wat aan de oorzaken in Nederland?**

1 Wat is vervreemding? (tussen personen)

Vervreemding is een gevolg van het langdurig ontbreken van:

- wederzijdse communicatie/contact
- elkaar niet regelmatig in elkaars nabijheid te (kunnen) ervaren, meemaken, speken, aanraken, lachen, familielevens, enz.

2 Oorzaken van vervreemding (tussen personen):

- A vrijwillig (eigen keuze)
- B door onbeheersbare scheidings-gebeurtenissen

Oorlogssituaties, natuurrampen: bijvoorbeeld: tsunami dec 2004, orkaan Katrina in New Orleans,.. kan familieleden langdurig van elkaar scheiden.

Grote media aandacht.

Na een tsunami (vloedgolf na aardbeving):

Rina samen met haar vader M. Kamal na hun hereniging. Zij waren bijna een maand van elkaar gescheiden. Vrachtwagenchauffeur Mustafa Kamal schreeuwde toen hij Rina zag en viel huilend op zijn knieën om haar te omhelzen. Rina pakte haar vader vast en begon te huilen. Tussen het snikken door vroeg ze waar haar vader was geweest en vroeg of ze haar moeder kon zien, die nog steeds vermist is. @ Save the Children

- C door een actieve (mis)daad:

Een langdurige/door derde(n), zonder enige vorm van communicatie, heeft als gevolg een van familieleden en sociale omgeving.

Door het erkende misdadige karakter van een ontvoering/gijzeling (zeker inzake een kind) ontstaan meestal van nature heftige agressie-, verlies-, verdriet- en angstgevoelens en uitingen bij ouders, familieleden, sociale omgeving, betrokkenen.

Grote maatschappelijke verontwaardiging.

Ontvoering/gijzeling = strafbaar

D door een actieve (mis)daad van een ouder.
Een langdurige verwijdering zonder enige vorm van communicatie.

Gevolg: een gedwongen, veelal traumatische, wederzijdse scheiding, onthechting en vervreemding van kind en de andere ouder, familieleden en sociale omgeving.

Ook bij deze vorm van 'gijzeling' ontstaan van nature heftige agressie-, verlies-, verdriet- en machteloosheidsgevoelens en uitingen bij de andere ouder, de familieleden, sociale omgeving en betrokkenen.

Geen brede maatschappelijke verontwaardiging (behalve als moeder hier om vraagt...).

E door actieve daad van een overheidsinstantie : institutionele ouderverstoting

Het daadwerkelijk langdurig aan het kind ontnemen van het wederzijdse familieleven met een ouder (meestal de niet-zorgende, de vader). Hoe onmenselijk wil je het maken?

Middel 1: onmenselijke (en kindvreemde) proceduretijden (vele maanden tot jaren)
vgl. een "grote vakantie" van 6 weken...

Middel 2: niet vastleggen van een omgangsregeling voor het kind.

Middel 3: niet borgen van een bestaande omgangsregeling. De rechtbank verordeneert soms/vaak een relatiebehoud of- opbouw, maar de jeugdinstanties doen er weinig tot niets mee, integendeel.

Daarmee steun verlenend aan de gijzelende ouder (meestal moeder) waar het kind verblijft.

Gevolg: een (meestal langdurige) gedwongen wederzijdse scheiding van kind en de andere ouder, familieleden en sociale omgeving.

Oudervervreemding, kindervervreemding en familievervreemding met mogelijk als gevolg: ouderverstoting.

Er ontstaan bij de andere (welwillende) ouder van nature heftige agressie-, verlies-, verdriet-, 'rouw-' en machteloosheidsgevoelens en uitingen. Ongeloof bij familieleden, sociale omgeving, betrokkenen en media. Deze emoties worden vaak niet erkent en vaak zelfs misbruikt om de gijzelingssituatie te handhaven. De kinderen worden hiermee langdurig 'ontvaderd'.

Politiek wordt deze handelwijze van de Raad voor de Kinderbescherming (Justitie) en rechterlijke macht, ook in relatie tot het EVRM en IVRK, al decennia niet kritisch beoordeeld en aangepakt door parlement en kabinet

3 Invloeden tijdens vervreemding op het kind:

Sterke invloed van (programmerende) houding en het gedrag van met name de zorgende ouder. Het kind neemt na verloop van tijd vanuit loyaliteit aan, en afhankelijkheid van, deze ouder, vaak de houding en gedrag van deze ouder over (op kind-nivo). Dit is niet kind-eigen, geïnduceerd gedrag.

Ook de invloed van de zorgende ouder op het kind is een niet te onderschatten factor (vrienden en familieleden van de primair verstotende ouder, burens, school, vriendjes en vriendinnetjes enz.). Allen kunnen (ook door passiviteit) actief meewerken aan van het kind en de andere ouder en familieleden. (geen contact opnemen, niet meer mee praten, negatief zijn over of doodzwijgen, weghouden van school,...)

4 Gevolgen bij het kind

A **Onbegrip – trauma bij het kind doordat het de andere ouder en familie (bijna) nooit meer ziet/hoort/ervaart.**

Bij ouderverstoting richting de andere ouder (ook doodzwijgen valt hieronder) van de primair verstotende ouder en de omgeving, kan het kind na verloop van tijd ook eigen veranderend (ook afwijzend/verstotend) gedrag richting de andere ouder ontwikkelen. Dit kan zich op vele manieren in gedrag uiten.

Een vorm van sociaal wenselijk gedrag: levert een gevoel van 'waardering' op van de ouder waar het kind van afhankelijk is. Onnatuurlijk gedrag van een gezond kind (= tegen eigen identiteit)

B **twijfel en onzekerheid (afname zelfvertrouwen) bij het kind over:**

- eigen waarnemingen / eigen herinneringen / eigen ervaringen
- eigenwaarde, geliefd / gewaardeerd voelen (door de niet in het leven aanwezige ouder)
- psychische problemen op langere termijn (identiteit, relaties,...)

Het kind krijgt opzettelijk en langzaam een dagelijks leven zonder de andere ouder/familie.

Het (on)bewuste doel van de primair verstotende ouder en het gewenste secundaire effect bij het kind is bereikt:

De ouderverstotende ouder heeft door eigen verstotende houding en gedrag richting de (elders wonende) ouder het van haar/hem afhankelijke kind gedurende lange tijd (maanden tot jaren) zodanig beïnvloed / geprogrammeerd, dat het kind ook ouderstotend gedrag is gaan vertonen.

Dit onnatuurlijke kindgedrag is meestal gebaseerd op eigen ervaringen, maar dient vaak als 'overlevingsstrategie' (coping), om zich gewaardeerd te voelen door de ouder waar het kind primair van afhankelijk is.

Professor R. Gardner noemde dit resulterende complex van ouderverstotend kindergedrag het 'Parental Alienation Syndrome'

Ouderverstoting – syndroom (zie reactie Rob van Altena op site)

Opmerking: er bestaan elementen van overeenkomsten met symptomen van het zogenaamde Stockholm – syndroom dat zich bij (langdurig) gegijzelden kan ontwikkelen.

5 Mogelijke gevolgen bij verstoten ouder (en familie en sociale omgeving)

Bij het plotseling verlies van elk contact met het eigen kind, waarmee een goede hechting bestond en waar je als welwillende ouder zielsveel van houdt:

- oergevoelens komen boven
- onbegrip /ongeloof / shock / trauma / psychische martelgang
- kwaadheid, intens verdriet en verlies- / rouwemoties (missen)
- gevoel van machteloosheid (zeker op termijn)
- concentratie- / slaapstoornissen
- ernstig gestigmatiseerd indien sprake is van valse beschuldigingen door verstotende ouder
- grote offers om het familieleven met het kind te herstellen:
 - eventueel bemiddelaars / adviseurs / gerechtelijke procedures (advocaten / procureurs / griffierechten /)
 - mogelijk verlies werk en inkomen door ziekteverzuim
- werkverlies door mogelijke langdurige overspannenheid
- op termijn ontwikkelt zich mogelijk een vorm van PTSS

6 Wie doet wat ?

Wij allemaal!

Brede maatschappelijke bewustwording en verontwaardiging over de misstanden in het Nederlands Familierecht moet leiden tot rigoureuze veranderingen.

Hiertoe zullen media en politieke partijen ingelicht moeten worden:

Stop de ernstige misstanden (op grote schaal ontbreken van respect voor familiebanden en de handhaving van het familieleven van kinderen en hun ouders/familie) in de huidige praktijk van het familierecht, door de kwaliteit, werkwijze en taken van de jeugdinstanties en daarop aansluitend de Raad voor de Kinderbescherming) en de wetgeving aan te passen.

Recht spreken volgens de NL wet, EVRM en IVRK, niet zonder waarheidsvinding tot stand gekomen adviezen van de jeugdinstanties en de Raden voor de Kinderbescherming als tussenstation voor de rechtbanken.

We hopen en vechten er hard voor dat het werkelijk respect voor het privéleven van het kind en beide ouders, de familiebanden en het familieleven van hen, bij alle jeugdinstanties en de rechterlijke macht van NL zal terugkeren.